

A qui perjudica Colau?

«La ciutat caòtica perjudica fins i tot la gent que estaria disposada a apostar pel model de ciutat que diu tenir l'alcaldeessa»

Potser ens haurien de preguntar el contrari, però em permeto aquí parlar d'aquelles persones, que potser sense ser-ne conscient, perjudica el model de governança de què fa gala l'alcaldeessa de Barcelona, amb el concurs necessari, per acció o omissió de la resta de grups del consistori. Parlo com a barcelonina de naixement i com usuària dels serveis i prestacions ciutadanes i des d'un creixent malestar pel qual considero que són errades monumentals amb efectes perillosíssims sobre la deriva futura d'una ciutat la qual dimensió ho fa tot més complicat de redreçar.

Les classes mitjanes potser no seran de l'interès de l'alcaldeessa de Barcelona, però són la base fonamental de la seva pressió fiscal i també de la que apliquen la resta dels poders públics: són els que tenen rendes controlables, els que van voler estalviar en comptes de viure el 'carpe diem' i així van poder comprar-se un pis que pensen deixar als fills que han tingut, als que també van pagar els estudis i sense els quals la societat sobre qui governa desapareixeria. Ja sé que no són aquestes persones el seu motiu de preocupació, encara que siguin una part important del motor de la ciutat i que sense ells els que potser sí que la voten (jubilats amb preocupacions pretesament altruistes, funcionaris que no saben que és veure perillar la feina i estudiants tan utòpics com toca a la seva generació) també poden veure retallades les seves expectatives, fins i tot la d'anar a fer un cafè o una copa, si l'autònom ha de tancar el seu bar.

Colau perjudica massa gent amb la seva absurda manera de copiar els models (el de mobilitat, per exemple) d'altres països que res tenen a veure amb la cultura en els usos de la via pública, la difícil orografia, l'especial densitat poblacional i la dificultosa expansió entre dos rius, el mar i la muntanya que té la ciutat de Barcelona. Colau perjudica a qui vol venir, a qui vol viure i a qui vol invertir a Barcelona. Una ciutat que pot acabar convertida en la Venècia espanyola (de segona divisió pel que fa a l'art que acumula), si té sort i no fuig definitivament el seu turisme.

Una ciutat on es massacra en els embussos a la classe treballadora que no té altre remei que passar per la ciutat en les hores punta, a la gent gran que no està per anar en autobusos atapeïts de gent, als habitants de pobles de la rodalia que no saben on deixar el cotxe per agafar un transport públic que no arriba a temps on són... a què doncs, l'ensomni de l'àrea metropolitana que també presideix Colau per legitimació democràtica derivada?

La ciutat caòtica perjudica fins i tot la gent que estaria disposada a apostar pel model de ciutat que diu tenir l'alcaldeessa. El problema, a parer meu, és que no es tracta d'un model de ciutat. Són algunes idees copiades, aquí i allà, de ciutats que no són com la nostra, que no tenen les oportunitats de Barcelona, que han fet de les seves febleses ocasions per a créixer just en el sentit contrari al que aquí hem emprès.

Gestionar quelcom tan gran no és fàcil, i potser ara ho sap (em fa que no...) però és el que té creure que per escridassar bancaris des d'una plataforma que prometia fites impossibles es pot passar a dirigir els destins de milions de persones, amagada darrere del 'per això no tenim competències' cada cop que alguna cosa surt malament.

La seguretat, la netedat, un control eficient i no confiscatori del parc mòbil, facilitar qui vulgui treballar i desincentivar el mandrós.

Ah, i per favor, mentre els entorns metropolitans no permetin la pacificació del centre, ens hauríem d'oblidar del parxís amb perillosos blocs de ciment, d'eixamplar voreres per les quals no passa ningú, de fer la vida impossible al transportista que acaba, amb interminables dobles files

d'estacionament, fent-nos-la també impossible a la resta, mentre s'apropa perillosament al pitjor de Roma en brutícia, inseguretat i caos.

Tot això no sembla res de l'altre món, però permetria evitar preguntar-se, al revés de com ho he fet, a qui no perjudica Colau amb les seves mesures d'aprenent de bruixot.